

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lipca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSN Jan Górowski (sprawozdawca)

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa Centralnego Związku Spółdzielni "S.(...)"
w likwidacji w W.

przeciwko Miastu W. o zobowiązanie oraz w sprawie z interwencji głównej Składnicy
Części Zamiennych (...) w W. z siedzibą w W. i Spółdzielni Transportowo-Uługowo-
Handlowej w W.

przeciwko Centralnemu Związkowi Spółdzielni "S.(...)" w likwidacji w W. i Miastu W.
o zobowiązanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 lipca 2008 r.,
zażalenia Składnicy Części Zamiennych (...) w W. z siedzibą w W. na postanowienie
zawarte w wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 13 września 2007 r., sygn. akt VI ACa (...),

**uchyla zaskarżone postanowienie w części odrzucającej apelację Składnicy
Części Zamiennych (...) w W.**

Uzasadnienie

W sprawie z powództwa Centralnego Związku Spółdzielni „S.(...)” w likwidacji w W. przeciwko Miastu W. o zobowiązanie pozwanej do złożenia oświadczenia woli przenoszącego na rzecz powódki prawa użytkowania wieczystego nieruchomości i własności znajdujących się na niej budynków oraz sprawy z interwencji głównych Spółdzielni (...) w W. i Składnicy Części Zamiennych (...) w W. przeciwko Miastu W. i Centralnemu Związkowi Spółdzielni „S.(...)” w W. w likwidacji o to zobowiązanie

wyrokiem z dnia 13 września 2007 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację Spółdzielni (...) w W. i odrzucił apelację Składnicy Części Zamiennych (...) w W. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 20 lutego 2006 r.

Podniósł, że odrzucona apelacja nie spełniała wymogów formalnych przewidzianych w art. 368 pkt 1 i 5 k.p.c. Pełnomocnik tej Spółdzielni nie wskazał, czy zaskarża wyrok Sądu Okręgowego w całości, czy też w części oraz nie oznaczył zakresu żądanej zmiany lub uchylenia. Jego zdaniem nie można było stwierdzić, czy Składnica Części Zamiennych (...) w W. zaskarżyła tylko pkt II i III wyroku Sądu pierwszej instancji, czy również jego pkt I i jakie zajęła stanowisko wobec oddalenia drugiej interwencji. Wniosek reformatoryjny „przez uwzględnienie powództwa w całości na rzecz interwenienta głównego ad 2” uznał za ogólnikowy, nie pozwalający określić granic postulowanej zmiany orzeczenia. Sąd Apelacyjny odrzucił ten środek odwoławczy, bez wzywania o uzupełnienie tych braków na podstawie art. 370¹ k.p.c.

W zażaleniu interwenient główny Składnica Części Zamiennych (...) w W., zarzucając naruszenie art. 368 § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 370¹ k.p.c., art. 176 i art. 45 Konstytucji, oraz art. 6 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przyjęcie apelacji skarżącej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione, gdyż apelacja skarżącej spełnia wymagania zawarte w art. 368 § 1 pkt 1 i 5 k.p.c. Pełnomocnik interwenienta wskazał zarówno zakres zaskarżenia apelacyjnego przez zaskarżenie wyroku Sądu Okręgowego w całości, jak również w sposób dostateczny określił wniosek apelacyjny, wnosząc między innymi „o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie uwzględniającym powództwo Centralnego Związku Spółdzielni S.(...) w likwidacji (pkt 1) i uwzględnienie w całości powództwa interwencji głównej Interwenienta ad. 2 (pkt 2)”.

Odrzucenie apelacji sporządzonej przez profesjonalnego pełnomocnika bez wzywania do uzupełnienia jej braków (art. 370¹ k.p.c.) mogło mieć miejsce wtedy, gdy określone w art. 368 § 1 pkt 1-3 i 5 k.p.c. wymagania konstrukcyjne nie zostały spełnione w sposób, uniemożliwiający identyfikację przedmiotu apelacji, granic zaskarżenia, zarzutów i wniosków apelacyjnych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 grudnia 2006 r. , II PZ 67/06, OSNP 2008, nr 3-4, poz. 41). Apelacja skarżącej nie jest dotknięta tak określonym brakiem.

Wyrokiem z dnia 20 maja 2008 r., P 18/07 (Dz.U. z 2008, Nr 96, poz. 619) Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 370¹ k.p.c. jest niezgodny z art. 45 ust. 1 oraz art. 78 Konstytucji.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398¹⁵ k.p.c.).